

การเปิดเผยของพระเจ้าอยู่บนฐานของสัจจะ และสัจจะอยู่บนพื้นฐานของความสะอาดและความไม่ขลาดกลัว

วันนี้ บัพตาตาเห็นลูกๆของท่านทั้งหมดในรูปของกองทัพซัคติและพันดาฟของพวกเขานายพลมีความสุขที่ได้เห็นกองทัพของท่าน และได้เห็นสิ่งที่มหาระตี (ผู้ซ้าง) ทำ และสิ่งที่ผู้ที่ซ้างทำด้วยเช่นกัน มหาระตีกำลังทำอะไรและผู้ที่ซ้างกำลังทำอะไร? ทั้งสองกำลังเล่นบทบาทของตนเอง จนถึงขณะนี้ตามละครไม่ว่าบทบาทใดก็ตามที่ลูกได้เล่นกล่าวได้ว่าเป็นสิ่งที่ดี ตามลำดับกันไป แต่เวลานี้ลูกต้องทำอะไร? เวลานี้มหาระตีต้องแสดงความสามารถอย่างไร? บัพตาตาโดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังมองดูบทบาทของงานรับใช้ของมหาวีระและมหาวีระนี (มหาวีระผู้หญิง) ลูกก้าวหน้าไปในสนามของงานรับใช้ได้ไกลเพียงใด? นายพลจะมองดูที่แผนที่อย่างสม่ำเสมอเพื่อดูว่ากองทัพของท่านก้าวหน้าไปไกลเพียงใด และมีพื้นที่มากมายเพียงใดที่พวกเขาต้องได้ชัยชนะ ท่านจะเฝ้ามองดูอย่างสม่ำเสมอเพื่อดูว่ามีอาวุธมากเท่าไร มีอาวุธยุทธภัณฑ์ และอุปกรณ์ที่พวกเขายังมีอยู่ในสต็อกมากเท่าไร เป้าหมายของพวกเขาสำหรับอนาคตคืออะไร? พวกเขาอยู่ไกลจากเป้าหมายของพวกเขามากเท่าไร พวกเขาก้าวหน้าไปด้วยความเร็วมากแค่ไหน ในทำนองเดียวกัน บัพตาตาได้มองดูที่แผนที่ของงานรับใช้จากตอนเริ่มต้นจนถึงปัจจุบันด้วยเช่นกัน ท่านเห็นผลลัพธ์อะไร? ท่านเห็นลูกมหาวีระและมหาวีระนี ก้าวหน้าไปในสนามของงานรับใช้ ลูกมีอาวุธทั้งหมดของลูกกับลูกและลูกกำลังเพิ่มพื้นที่ของอาชีพอย่างไรก็ตามลูกเพียงแค่ว่าระเบิดของดวงวิญญาณ จนถึงเดี๋ยวนี้ลูกยังต้องทิ้งระเบิดของพระเจ้า ลูกได้ใช้อาวุธที่แตกต่างกันของประสบการณ์ของความสุขทางจิตและความสงบทางจิต ของประสบการณ์ของความผ่องแผ้วทางจิต ตามลำดับกันไปตามเวลา อย่างไรก็ตามระเบิดสุดท้ายที่สูงที่สุดคือระเบิดของการเปิดเผยของพ่อ ให้เสียงปรากฏออกมาจากใครก็ตามที่เห็นลูกหรือเข้ามาติดต่อกับลูกว่าพ่อได้มาแล้ว งานโดยตรงของผู้ทรงพลังอำนาจกำลังเกิดขึ้นในขณะนี้ นี่เป็นระเบิดที่ดีที่สุดโดยที่เสียงจะกระจายไปทุกหนแห่ง งานนี้ยังคงมีอยู่ที่จะต้องทำให้สำเร็จ ลูกจะบรรลุสิ่งนี้เมื่อไรและอย่างไร? พื้นฐานของการเปิดเผยของพระเจ้าคือสัจจะ: สัจจะกำลังเปิดเผย ผู้เดียวคือสัจจะของสภาพของลูกเองและอื่นๆคือสัจจะในงานรับใช้ พื้นฐานของสัจจะคือความสะอาดและความไม่ขลาดกลัว การเปิดเผยจะเกิดขึ้นผ่านการซึมซับของสองคุณสมบัตินี้ โดยผ่านสัจจะ หากมีชนิดใดของความไม่สะอาด (ไม่ซื่อสัตย์) นั่นคือหากมีการขาดสัจจะและความสะอาดไปแม้เล็กน้อยที่สุด สิ่งนี้ก็จะไม่ปล่อยให้ลูกประสบความสำเร็จในงานของลูกของการเปิดเผย

สัจจะและความสะอาด: สัจจะหมายถึงการมั่นคงอยู่ในรูปที่สาโทประธานดั้งเดิมของลูกเอง ที่ลูกเป็นอะไรและลูกคือใคร ไม่ใช่ทั้งสภาพที่ราใจและสภาพที่ทาโมที่เป็นสภาพดั้งเดิมของสัจจะของลูก สภาพเหล่านั้นมาจากอิทธิพลของมิตร มิตรของใคร? มิตรของมายา ราวัน สภาพที่แท้จริงของดวงวิญญาณคือสภาพที่สาโทประธานของเขา ดังนั้นประการแรกคือ มีสัจจะ ประการที่สอง ต้องมีสภาพที่สาโทประธานของสัจจะในคำพูดและการกระทำของลูก คำพูดและการกระทำของลูกยังมีสภาพที่ราใจและทาโมเข้ามาปะปนหรือไม่? มีสัจจะในสันสการ์ของลูกในทางที่เป็นธรรมชาติไหม หรือว่าลูกต้องนำสภาพของสัจจะนี้มาโดยการเพียรพยายาม? เช่นที่พ่อถูกเรียกว่าเป็นสัจจะ ดังนั้นรูปที่แท้จริงของดวงวิญญาณนั้นคือสัจจะด้วยเช่นกัน สัจจะคือสภาพที่สาโทประธาน ลูกมีสัจจะเช่นนั้นหรือไม่?

ความสะอาด: หากลูกสัมผัสหรือรับเอาความไม่บริสุทธิ์ ข้อบกพร่อง ใดๆ หรือสิ่งที่ไม่ดีใดๆเข้ามาแม้เพียงเล็กน้อย แม้ว่าจะอยู่ในความคิดของลูกแล้วก็จะไม่มีความสะอาดโดยสมบูรณ์ เช่นที่ลูกไม่ชอบที่จะดูสิ่งที่สกปรกทางกายภาพประเภทใดๆ และจะหลีกเลี่ยงสิ่งเช่นนั้น การคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ดีก็เป็นเช่นเดียวกับการสัมผัสกับบางสิ่งที่สกปรก การรับฟัง การพูดถึง หรือการทำให้สิ่งที่สกปรกคือการรับสิ่งนั้นเข้ามาในตัวลูกเอง ความสะอาดหมายถึงไม่ควรมีความไม่บริสุทธิ์แม้เพียงน้อยที่สุดในความคิดของลูก สิ่งนี้เป็นที่รู้กันว่าเป็นสัจจะและความสะอาด

ประเด็นที่สองคือ ปราศจากความกลัว คำนิยามของการปราศจากความกลัวนั้นลึกซึ้งมากด้วยเช่นกัน ประการแรกเพื่อที่จะกลับมา มีชัยชนะเหนือสันสการ์เก่าที่ทาโมกุนีของลูก ลูกจะต้องไม่มีความกลัว การพูดว่า “ฉันจะทำอะไรได้? ฉันไม่สามารถทำสิ่งนี้ สันสการ์ของฉันมีพลังมาก” สิ่งนี้ไม่ใช่การปราศจากความกลัว ลูกควรปราศจากความกลัวในการสอดคล้องสันสการ์ของลูกกับสันสการ์ของผู้อื่นเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับพวกเขาและในการเปลี่ยนแปลงสันสการ์ของผู้อื่น ประการที่สอง หากลูกกลัวและสงสัยว่าลูกจะสามารถดำเนินการงานได้ไหม ลูกจะสามารถเติมเต็มความรับผิดชอบของลูกได้ไหม หรือว่าผู้อื่นจะยอมรับในสิ่งที่ลูกพูดหรือไม่ และแล้วสิ่งนั้นเช่นกันจะไม่เป็นความกล้าหาญอย่างสมบูรณ์ ประการที่สามในขณะที่มองเห็นบรรยากาศและระเบียบวินัยที่

เข้มข้นของดวงวิญญาณมากมายในโลกและในสนามของงานรับใช้ การได้รับอิทธิพลแม้กระทั่งเล็กน้อยจากพลังกำลังของพวกเขาหรือจากบรรยากาศของพวกเขาสิ่งนี้เป็นประเภทของความกลัวด้วยเช่นกัน ลูกควรจะต้องอยู่อย่างไม่ขาดกัลป์แม้กระทั่งในขณะที่คาดการณ์ว่าบางสิ่งจะเสีย และสิ่งนั้นจะส่งผลให้เกิดความปั่นป่วนและวุ่นวาย เมื่อถึงก้านสาขาเหล่านั้นซึ่งออกมาจากลูกลำต้นนั้นคือที่พวกเขามีความรู้เล็กๆ น้อยๆ เรื่องดวงวิญญาณเขาสามารถที่จะไม่ขาดกัลป์ในการเปิดเผยความเชื่อที่ชั่วครวของพวกเข เขา ถ้าพวกเขาปราศจากความกลัวแม้กระทั่งด้วยสติปัญญาอันมีขีดจำกัดของพวกเขาที่จะพิสูจน์บางสิ่งบางอย่างว่าเป็นจริงแล้วเมื่อพวกเขามั่นคงและไม่สั่นคลอนในการพิสูจน์ความเท็จว่าเป็นความจริง สิ่งนี้หมายความว่า สำหรับลูกที่ลังเลในการเปิดเผยหนทางที่สูงส่งของพ่อผู้ทรงอำนาจและสัจจะดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของท่านคือการมีความกลัว กิ่งก้านสาขาแกว่งจะอยู่เสมอแต่ลำต้นไม่สั่นไหว ดังนั้นหากกิ่งก้านสาขาปราศจากความกลัว แต่ลำต้นมีความกลัวและลังเลแล้วลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าอะไร? ดังนั้นเวลานี้ตรวจสอบความสะอาดและความไม่ขาดกัลป์ของลูกซึ่งเป็นรูปแบบพื้นฐานของการเปิดเผย สิ่งนี้เป็นที่รู้กันว่าคือสัจจะ การเปิดเผยจะเกิดขึ้นบนพื้นฐานของสัจจะนี้ ระเบิดที่ทรงพลังสุดท้ายสำหรับการเปิดเผยพระเจ้ายังไม่ถูกนำมาใช้ ในผลลัพธ์จนถึงตอนนี้ ลูกดวงวิญญาณราชาโยคีที่สูงส่ง ราชาโยคีที่สูงส่ง งานของลูกที่สูงส่ง และการเปลี่ยนแปลงของลูกที่สูงส่ง ทั้งหมดนี้จะได้รับการเปิดเผย อย่างไรก็ตามความจริงที่ว่าผู้ทรงอำนาจกำลังสอนลูก ความจริงที่ว่าพระอาทิตย์แห่งความรู้ได้ขึ้นบนโลกที่มีตัวตนยังคงแฝงตัวอยู่ ผลของระเบิดของพระเจ้านี้จะเป็นอย่างไร?

สิ่งคำจูนที่มีขีดจำกัดทั้งหมดของทุกดวงวิญญาณของโลกจะจบสิ้นและพวกเขาจะสัมผัสประสบการณ์ว่าพ่อผู้เดียวที่เป็นสิ่งคำจูนของพวกเขา เมื่อระเบิดของวิทยาศาสตร์ได้นำมาใช้ ทั้งประเทศจะถูกทำลาย ไม่มีสิ่งใดที่พวกเขามีอยู่ในตอนต้นจะมองเห็นได้ ทุกสิ่งจะจบสิ้น ในทำนองเดียวกันผ่านระเบิดสุดท้ายนี้ สิ่งคำจูนชั่วครวสำหรับความพยายามทางจิตของลูกจะจบสิ้น และพ่อจะได้รับการเปิดเผยท่ามกลางทุกคนด้วยวิธีที่ถูกต้องของราชาโยคะ พ่อโลกจะมองเห็นได้อย่างชัดเจนในทั้งโลก คำพูดเดียวกันจะออกมาจากทุกดวงวิญญาณของทุกศาสนา “นี่คือพ่อของเรา” ไม่ใช่พ่อของฮินดู หรือพ่อของมุสลิม แต่ “พ่อของเราทุกคน” สิ่งนี้เรียกว่าการเปิดเผยสุดท้ายผ่านระเบิดของพระเจ้า เวลานั้นลูกเข้าใจถึงผลลัพธ์ของสิ่งที่ลูกกำลังทำและสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่? ปีนี้ทั้งระเบิดของพระเจ้า นำมาซึ่งการเปิดเผยของสัจจะบนพื้นฐานของความสะอาดของลูกและปราศจากความกลัว อัจชะ

ถึงผู้ที่เปิดเผยพ่อเช่นนั้นไปทั่วโลก ถึงราชาโยคีที่ถ่ายทอดที่ปราศจากความกลัวอย่างสม่ำเสมอและซ่อนแะอยู่ในความใสใจเดียว ที่มีความซาบซึ้งและความสนุกสนานอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่นำช่วงเวลาสุดท้ายให้ใกล้เข้ามา นั่นคือถึงผู้ที่เติมเต็มความปรารถนาของทุกดวงวิญญาณ ถึงผู้ที่เป็นมหาสมุทรของความเมตตาและความกรุณาปราณีเช่นเดียวกับพ่อ ถึงดวงวิญญาณที่มีความเมตตาเช่นนั้น บัพตาตา รัก ระลึกถึง และนมัสเต

บัพตาตา พบกลุ่ม:

ลูกทุกคนอยู่อย่างร้องเพลงสรรเสริญโชคที่สูงส่งของลูกอย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ลูกเคยได้รับโชคที่สูงส่งเช่นนั้นจากที่อื่นใดหรือไม่? โชคที่พระเจ้าเองได้ร้องเพลงสรรเสริญ? หากลูกไม่ได้รับโชคในตอนนี้ลูกจะไม่มีวันได้รับในอนาคต ลูกได้สัมผัสกับความสุขนี้หรือไม่? ให้ดาวแห่งโชคของลูกเปล่งประกายอย่างสม่ำเสมอเพื่อที่ความสนใจของทุกคนจะถูกดึงดูดมาที่ประกายของลูกโดยอัตโนมัติและสงสัยว่าสิ่งนี้คืออะไร เมื่อดาวแห่งโชคเปล่งประกายในกลางหน้าผากของลูกแต่ละคนอย่างสม่ำเสมอ สายตาของทุกคนในโลกนี้จะถูกดึงดูดมาที่ลูกโดยอัตโนมัติ พวกเขาจะสงสัยว่านี่เป็นดาวแห่งโชคอะไรที่พวกเขาเห็น เช่นที่เมื่อดาวพิเศษเปล่งประกายสดใสเป็นอย่างยิ่ง ความสนใจของทุกคนจะถูกดึงดูดมาที่ดาวนั้นโดยอัตโนมัติ ในทำนองเดียวกันให้ดาวแห่งโชคที่เปล่งประกายดึงดูดทุกคน ดวงดาวที่เปล่งประกายควรที่จะสามารถมองเห็นได้มาถึงลูกและถึงทุกคนในโลกนี้ สิ่งใดที่ลูกเห็นเป็นประกายจะดึงดูดสายตาของลูกแม้ว่าลูกอาจไม่ต้องการที่จะมองสิ่งนั้นก็ตาม ดังนั้นแม้ว่าผู้คนกำลังมองไปยังที่อื่น ๆ สายตาของพวกเขาจะทอดมองมาที่ลูกในที่สุด ลูกได้สัมผัสกับโชคที่เปล่งประกายของลูกในระดับนี้หรือไม่?

ผลลัพธ์ของสภาพที่สูงส่งในเวลานี้คือสถานภาพภาพที่สูงส่งตลอดทั้งวงจร

ผู้ที่มีสภาพที่สูงส่งในเวลานี้จะได้รับสถานภาพที่สูงส่ง ในรูปของพวกเขาก่อนการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พวกเขาจะเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดในทั้งโลก ในฐานะที่เป็นลูกของพ่อพวกเขาจะสูงส่ง พวกเขาจะสูงส่งในหนทางของบักดี และในความรู้ด้วยเช่นกัน พวก

เขาจะเป็นผู้ที่สูงส่งที่ปกครองอาณาจักรที่สูงส่ง เพราะทุกบทบาทที่พวกเขาเล่นนั้นสูงส่ง พวกเขามีประสบการณ์ด้วยตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุด

พร: ขอให้ลูกทัดเทียมกับพ่อบราห์มาและทำทุกสิ่งด้วยความสมดุลของการมีความสูงส่งและเรียบง่าย เช่นที่พ่อบราห์มาคงอยู่อย่างธรรมดาไม่สูงเกินไปหรือต่ำเกินไป ในทำนองเดียวกัน ระเบียบวินัยสำหรับบราห์มินจากตอนเริ่มต้นจนถึงขณะนี้ไม่เรียบง่ายเกินไปหรือสูงส่งเกินไปอย่างสิ้นเชิง พวกเขาควรจะเป็นอยู่ในระดับกลาง มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายในเวลานี้ และยังมีผู้คนที่ให้สิ่งอำนวยความสะดวกด้วยเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อลูกดำเนินการงานใดๆ ให้สิ่งนั้นเป็นไปในระดับปานกลาง ไม่ควรจะมีใครพูดว่ามีความโอ้อสง่างามอย่างมากของความสูงส่งอยู่ที่นี้ มากเท่าที่ลูกมีความเรียบง่ายลูกก็จะอยู่อย่างสูงส่งตามนั้นเช่นกัน ให้มีความสมดุลของทั้งสอง

คติพจน์: แทนที่จะมองดูผู้อื่น มองดูที่ตนเอง และจำไว้ว่า: สิ่งที่คุณทำ คนอื่นที่เห็นฉัน จะทำเช่นเดียวกัน

*** โอมซานติ ***